

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Ludvigsbakke (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Ludvigsbakke", i Bang, Herman: *Ludvigsbakke*, udg. af Flemming Conradt ; Mette Winge , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang09val-shoot-idm140553042658592/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Ludvigsbakke

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

de Schröder, der blev ved Eichbaum: saadan som han flytter Øjnene rundt paa et Pigebarn . . . Schröder saá nok, hvordan Pigerne svajede sig, naar Eichbaum satte sine Ben i Køkkenet.

– Jeg synes, han ser saa god ud af Øjnene, sagde Ida.

Der lød et Skrig og Skraal nede fra Dammen af Barnestemmer i Kor:

– Saa, sagde Schröder, nu skal vi til at tørre Kadetbukser igen.

Det var alle Falkenbergs Børn, der vadede i Dammen, og Fru Falkenberg, født With, kom ned ad Gangen, hun maatte »se efter Børnene«.

– Aa, sidder De her? sagde hun (hun talte med en lidt mat og overgemt Ungpigestemme): saa dejligt her er i Solen . . .

Hun satte sig paa Schröders Køkkenskammel med Hænderne i sit Skød – det saá altid ud, som var hun træt i Haandledene.

– Falkenberg kommer da ikke iaar, sagde hun.

– Ikke?

– Nej, han skriver, det er nogle Indberetninger – hun løftede de spidse Skuldre i Slobrok'en; Fru Falkenberg havde ligefrem faaet en Barnefigur igen ved at føde Kaptejn og Ridder af Dannebrog Falkenberg fem Børn –:

– Jeg forstaar mig jo ikke paa det, sagde hun. Det er Tjenesten.

– Ja, sagde Schröder, der er jo saa meget for en Mand.

– Ja, sagde Fru Falkenberg og nikkede – der var et Udtryk i hendes Øjne, som sad hun og saá undrende efter noget, der var blevet borte –:

– De har ogsaa *deres*.

Nede ved Dammen lo de og skreg de – saa begyndte en Dreng at græde.

– Det er Edvard, sagde Fru Falkenberg, som vilde hun staa op.

– Nu skal jeg, sagde Ida og rejste sig.

– Aa, ja, lille Ida . . . vil De . . . Og Fru Falkenberg blev siddende.

Schröder satte sig paa Idas Køkkenskammel og blev ved at pille Ærterne, mens Fru Falkenberg saá til med sine kønne Øjne:

– Aa, saa De har meget at tænke paa, sagde hun og fulgte Schröders Hænder med Øjnene. Ja, det maa være dejligt at ha'e Kræfter . . .

Ida kom tilbage: det var ingenting – de skændtes kun om Prammen.

– Var Erik der? spurgte Fru Falkenberg.